

Téma mé práce zní: Využití waldorfské pedagogiky ve volnočasových aktivitách, aneb lze využít waldorfskou pedagogiku ve skautském oddíle? Proto se snažím ve své práci porovnat přístup Steinerovi pedagogiky a skautingu k výchově dětí. Cílem mé práce je nalézt shodné prvky a rozpory obou přístupů a tím zjistit, jestli je možné aplikovat waldorfský přístup do skautských oddílů.

Ve své práci čerpám především z dlouholetých zkušeností s vedením skautského oddílu a v oblasti waldorfské pedagogiky především z teoretických znalostí nalezených v dostupné literatuře. Zabývám se lehce současnými požadavky na volný čas dětí, protože mou prací se zároveň snažím nalézt možnost modernizace skautské výchovy tak, aby byla zajímavá i pro současné děti. Jednu z možností vidím právě ve využití této pedagogiky. Po určení požadavků na volnočasové aktivity se snažím komplexně charakterizovat skautskou metodiku, jednotlivé důležité oblasti pro praxi. Stejným způsobem popisuji waldorfskou pedagogiku a antroposofický přístup k výchově. V poslední kapitole pak porovnávám oba přístupy, shodné momenty a rozdíly. Docházím k závěru, že oba přístupy si v základním pojetí neodporují, obě výchovy se snaží vychovat jedince ke svobodě a osobitosti ve všech čtyřech dimenzích člověka (psychologická, biologická, sociální a spirituální). Přestože nacházím několik rozdílů, myslím si, že se ve skautské výchově využívá řada prvků Steinerovi pedagogiky. Nalezené rozdíly lze překonat, neboť nejsou v rozporu se základními principy skautingu. Příkladem může být rozdílné pojetí věkových kategorií, nebo soutěživost zažitá v oddílovém životě. Naopak oba přístupy využívají celou řadu společných momentů, jako jsou například výchova skrz vztah nebo využívání přírodních materiálů. V mnohém je, podle mého názoru, možné více využít waldorfské pedagogiky a tím učinit skautskou pedagogiku zajímavější, aniž by docházelo k popření samotného skautingu.